

صدور انقلاب

علی فلاح‌نژاد، سیاست صدور انقلاب اسلامی، تهران: مرکز اسناد انقلاب اسلامی، ۱۳۸۴، ۱۹۱ص ، ۱۲۰۰ تومان

موضوع صدور انقلاب از جمله مضامینی است که بیشتر در حاشیه برداختن به تاریخچه انقلاب و به ویژه مراحل نخست آن در سال‌های آخر دهه ۱۳۵۰ و چند سال اول دهه ۱۳۶۰ از آن سخن به میان می‌آید. موضوعی تاریخی که اینک نیز با گذشت دو دهه از فراز و فرود آن جا دارد به نحوی مناسب موضوع یک پژوهش و بررسی تاریخی قرار گیرد. انتشار سیاست صدور انقلاب اسلامی از سوی مرکز اسناد انقلاب اسلامی در چارچوب «طرح تدوین تاریخ انقلاب اسلامی» که یکی از اهداف این مؤسسه را نیز تشکیل می‌دهد، تأکیدی است بر این وجه تاریخی و تاریخی شدن بحث.

در «پیش درآمد» این کتاب، که مروری سریع و گذرا بر جایگاه سیاست خارجی در جهان‌بینی اسلامی را تشکیل می‌دهد تصریح شده است که «تنظیم مبانی سیاست خارجی اسلام امری است مستقل از سایر تنظیمات و تقسیماتی که از منابع مختلف و معتبر اسلامی همچون قرآن، سنت و دیگر منابع اسلامی قابل استخراج و استنباط می‌باشد» و در ادامه نیز می‌خوانیم که «... تنظیم مبانی در ماهیت یک

امر نظری و انتزاعی است و درک واقعیات مقاطع زمانی در شکل‌گیری و اصالت وجودی آنها هیچ نقشی ایفا نمی‌کنند.» (ص ۱۷) این ویژگی یعنی «نظری و انتزاعی» بودن امر سیاست خارجی در اسلام از آنجا ناشی می‌شود که «از دیدگاه فقهی، بحث سیاست خارجی در زیر مجموعه احکام قرار دارد و دارای قواعد الزام آور حقوقی است.» (ص ۱۷) و با توجه به یک چنین قواعدی سیاست خارجی اسلامی جز با مبنا قرار دادن مواردی چون «... آرمان‌نهایی اسلام در مورد رابطه و مناسبات انسانی [تا] رسیدن به امت واحد بشری تحت حاکمیت قانون واحد الهی...» نمی‌تواند صورت تحقق به خود گیرد.

همان‌گونه که در گفتار دوم کتاب تحت عنوان «جنگ آزادی‌بخش» نیز با استناد به آیات متعدد بیان شده است جنگ‌هایی از این دست از مهم‌ترین ابزارهایی می‌باشند که برای وصول به این هدف تعریف شده‌اند. از آنجایی که «... حق هر انسانی است که از سلطه و نفوذ و اسارت قدرت‌های تحمیلی آزاد شود و از ستم‌رهایی یابد [و] هر نوع کمک به جنش‌ها و حرکت‌های رهایی‌بخش، نوعی همکاری ارزشمند برای برخورداری از حقوق انسانی ... تلقی شده و بنابراین «... حمایت از نهضت‌های رهایی‌بخش را نمی‌توان مداخله در امور داخلی کشور دیگر به حساب آورد...» به ویژه آنکه «... مسائل انسانی به ویژه آنچه که مربوط به وظایف بشری است خارج از قلمرو مسائل اختصاصی است» (ص ۳۲)

ولی از آنجایی که سیاست خارجی اسلامی در کنار این اصول، اصول دیگری نیز چون «اصل حفظ دارالسلام» را نیز شامل می‌شود (صص ۱۹-۱۸)، راه‌های رسیدن به این اهداف با ملاحظات دیگری نیز توأم می‌شود که اگر چه نمی‌تواند به تغییر بن و اساس‌بایدها و نبایدها منجر گردد ولی در عمل انعطاف بیشتری بدان می‌بخشد.

با پیش‌آمد انقلاب اسلامی ۱۳۵۷، ایران که تا پیش از آن دگرگونی سعی داشت بر اساس معیارهای ابتدایی و پیش‌پا افتاده‌ای چون آنکه «... تنها باید در قبال ملت ایران احساس مسئولیت نمود...» امور خود را پیش‌ببرد و بر این اعتقاد بود که «... تمام محورهای توسعه و رشد باید صرفاً منافع ملت ایران را در برگیرد و ایرانیّت محور اصلی پیشرفت تلقی ...» شود (ص ۴۸) به ناگاه خود را عرصه برآمدن نیرویی یافت که بنا بر ماهیت انقلابی و اسلامی‌اش جز «... ایجاد یک امت به هم پیوسته و واحد بشری...» هدف نهایی دیگری نمی‌توانست در پیش داشته باشد. به ویژه آنکه اسلامی دینی جهانی بود که «... هرگز به قوم و ملت خاصی نیندیشید و نجات و سعادت و رستگاری همه ملل جهان را در سر لوحه برنامه‌ها و اهداف خویش...» داشت. (ص ۲۴). این دگرگونی هم از لحاظ نظری وجه بیانی صریح و مشخص یافت و هم از نظر عملی.

از لحاظ نظری - جدای از گفتار رادیکال رهبران انقلاب - مهمترین سندی که می‌توان از آن یاد کرد قانون اساسی جمهوری اسلامی است که در آن با توجه به «... محتوای انقلاب اسلامی ایران که

حرکتی برای پیروزی مستضعفین بر مستکبرین بود...» فراهم آوردن «... زمینهٔ تداوم این انقلاب ... در داخل و خارج کشور... به ویژه در گسترش روابط بین‌المللی با دیگر جنبش‌های اسلامی و مردمی ... و استمرار مبارزه در نجات ملل محروم و تحت ستم در تمامی جهان ...» گوشزد شده بود (صص ۶۰-۵۹) نیروهای نظامی کشور نیز ملزم شدند که نه فقط در «حفظ و حراست از مرزها بلکه بار رسالت مکتبی یعنی جهاد در راه خدا و مبارزه در راه گسترش حاکمیت قانون خدا در جهان را نیز عهده‌دار...» باشند. (ص ۶۰)

برای تحقق عملی این دیدگاه نیز از همان مراحل نخست انقلاب اقداماتی به عمل آمد که در فصل سوم کتاب - «ابزارهای صدور انقلاب اسلامی» - مورد بررسی قرار گرفته است. اگر چه انتخاب دو عنوان کلی «ابزار فرهنگی» و «ابزارهای اقتصادی» برای تعریف تمامی اقدامات ماضی و جاری در این زمینه دقیق و گویا نیست - مثلاً حمایت از نهضت‌های آزادی‌بخش را به سختی می‌توان در بخش «ابزارهای اقتصادی» جای داد - ولی در مجموع در این بخش بسیاری از عناصر و مفاهیم ذریبط در این مقوله مورد توجه بوده‌اند. (صص ۱۰۹-۷۵)

فصل چهارم کتاب به توضیح «سیر تاریخی صدور انقلاب اسلامی» اختصاص دارد و سه دورهٔ مشخصی که به نظر نویسندگان این تجربه پشت سر داشته است، مرحلهٔ اول از بهمن ۱۳۵۷ تا آبان ۱۳۵۸ به طول انجامید. دورهٔ نخست‌وزیری مهندس بازرگان که دورهٔ گذار از «ائتلاف با غرب» به نوعی عدم تعهد در سیاست خارجی توصیف شده است. در این دوره که ظاهراً از تجربهٔ دکتر مصدق و سیاست «موازنهٔ منفی» او متأثر است به نوشتهٔ کتاب سیاست صدور انقلاب اسلامی مهندس بازرگان «... اولویت را به ایران» می‌دهد در حالی که امام اولویت را به «اسلام» می‌داد...» و در توضیح بیشتر آمده است «... به گفتهٔ خود بازرگان هدف اتخاذی دولت موقت خدمت به ایران از طریق اسلام بود» در حالی که امام خمینی برای انقلاب و برای رسالت خود خدمت به اسلام از طریق ایران را اختیار کرده بود و این تفاوت ژرف هنگام بروز گروگانگیری به بارزترین شکل نمایان شد...» (ص ۱۲۰)

ماجرای اشغال سفارت آمریکا در آبان ۱۳۵۸، آنچه را که از جندی بیش به صورت سیاست صدور انقلاب توسط نیروهای انقلابی و در مخالفت با خط‌مشی دولت موقت آغاز شده بود، جنبه‌ای آشکار و غالب بخشید؛ «دوران طلایی سیاست صدور انقلاب» با تسخیر سفارت آمریکا به وسیلهٔ دانشجویان پیرو خط امام ... آغاز و تا پایان جنگ تحمیلی عراق علیه ایران ادامه یافت» (ص ۱۲۵)

در این دوره که اصولاً تمایلی به بررسی آن وجود ندارد و در این کتاب نیز به نحوی بسیار گذرا بدان اشاره شده است در حالی که پیش آمد حملهٔ نظامی عراق به ایران «... فرصت مناسبی را برای طرح یک سری شعارها در راستای صدور انقلاب و تداوم بخشیدن به آن در خارج از مرزهای ملی

فراهم ساخت [و] شعار 'راه قدس از کربلا می‌گذرد' جلوه و مثال بارز» آن بود (ص ۱۲۷). با انتصاب میرحسین موسوی به وزارت خارجه در اواسط تابستان ۱۳۶۰ مجموعه اقداماتی برای «... تشکیل یک 'جبهه اسلامی' در سطح بین‌المللی...» نیز آغاز شد. «تشکیل 'شورای انقلاب' اسلامی به عنوان سازمانی حامی 'جنبش‌های آزادی‌بخش'...» [که] ... گروه‌هایی از قبیل 'مجلس اعلای انقلاب اسلامی عراق'، 'حرکت انقلاب اسلامی شبه جزیره عربستان'، 'جبهه اسلامی برای آزادی' بحرین و یک گروه آزادی-بخش برای سوریه و لیبی را شامل می‌شد...» نیز در زمره این اقدامات بود (ص ۱۲۷).

این دوره نیز در اواسط دهه ۱۳۶۰ به پایان آمد یعنی از «... اواسط جنگ عراق علیه ایران [که] گفتار امت محور به تدریج و تحت تأثیر مشکلات داخلی متأثر از فشارهای بین‌المللی به گفتمانی مرکز محور با تأکید بر ضرورت دفاع از تمامیت ارضی و حفظ ام‌القرا شیعه تبدیل شد.» (ص ۱۲۸). نظریه ام‌القرا که بیشتر در گفتار سوم کتاب نیز مورد بحث قرار گرفته بود، به نوشته سیاست‌گذار انقلاب اسلامی «... نقطه عطفی در فرایند اصلاح نگرش در حوزه سیاست خارجی جمهوری اسلامی ایران از ایده‌الیسم به رئالیسم محسوب می‌گردد...» خاستگاه این نظریه «مکتب واقع‌گرایی» عنوان شده که در آن تأکید «... بر ضروریات، نیازها، مشکلات و معضلات داخلی سیستم بوده، هدف آن نیز برطرف ساختن این معضلات بود...» (ص ۶۹).

در توضیح بیشتر زمینه‌های شکل‌گیری طرح اندیشه ام‌القرا چنین آمده است: «... رهیافت بعد از جنگ دولت جمهوری اسلامی بر این مبنا بود که اگر ما بتوانیم کشوری پیشرو و توسعه یافته با حفظ معنویت انقلابی و ارزش‌های اسلامی به جامعه جهانی ارائه دهیم، رغبت و توجهی که دیگر کشورهای اسلامی و جهان سومی ... برای تقلید از این کشور نمونه خواهند داشت به معنی واقعی صدور انقلاب اسلامی است.» (صص ۷۰-۶۹). که در واقع بیان فقهی و علمایی تزی «مشک آن است که خود بیوید نه آنکه عطار بگوید» مهندس بازرگان بود. دیدگاهی که مهندس بازرگان در همان مراحل نخست انقلاب، نه در مخالفت با اصل «صدور انقلاب» که در رویارویی با روش‌های مطرح شده از سوی گروه‌های تندرو و در این زمینه بیان کرد (صص ۱۲۲-۱۲۱) و به قول امروزی‌ها «هزینه» آن را نیز پرداخت.

به هر حال بنا به دلایلی که در فصل پنجم این کتاب - «عوامل بازدارنده صدور انقلاب اسلامی» - بدان‌ها اشاره شده است «... گفتمان بسط محور در حوزه سیاست خارجی جمهوری اسلامی ایران جای خود را به گفتمان حفظ محور و دفاع از کیان ام‌القرا داد...» (ص ۱۳۸) که ویژگی‌های آن در دو دوره ریاست جمهوری آقایان علی‌اکبر هاشمی رفسنجانی و سید محمد خاتمی نیز در بخشی از سیاست‌گذار صدور انقلاب اسلامی مورد بحث قرار گرفته است. (صص ۱۳۸-۱۳۰)

عوامل بازدارنده صدور انقلاب اسلامی تحت دو گفتار کلی «عوامل داخلی» و «عوامل بین‌المللی» تقسیم شده و بدون آنکه برای تعیین اهمیت و کارآیی هر یک تلاشی به عمل آید معرفی شده‌اند. در بخش عوامل داخلی به سه موضوع اشاره شده است؛ بروز مجموعه‌ای از اختلافات داخلی سیاسی در مراحل نخست انقلاب، دشواری‌های حاصل از جنگ که به ویژه از لحاظ آسیب رساندن به ساختارهای اقتصادی کشور «... استراتژی مواجهه جویانه صدور انقلاب...» را از حیث ارتفاع انداخت و راه را بر اتخاذ یک «استراتژی دفاعی» هموار کرد (ص ۱۴۴) و بالاخره «عامل ژئوپلیتیکی» که اشاره‌ای است به «مسئله پیچیده و بغرنج قومیت‌ها و مخالفین داخلی انقلاب اسلامی که بعضاً در کشورهای همسایه اردو زده‌اند و به عنوان اهرم فشار در دستان آنها علیه جمهوری اسلامی ایران ایفای نقش می‌نمایند...» (ص ۱۴۲) عاملی که اگر مرحوم مهندس بازرگان در قید حیات بودند احتمالاً از آن تحت تمثیلاتی چون «کلوخ انداز را پاسخ سنگ است» یاد می‌کردند.

در بخش «عوامل بین‌المللی» بازدارنده صدور انقلاب اسلامی که در قیاس با سه صفحه مطلب مربوط به عوامل داخلی آن (صص ۱۴۳-۱۴۱) بخشی بالنسبه مبسوط و مفصل است، مجموعه‌ای از عوامل مختلف - و باز هم بدون تلاشی برای تعیین اهمیت و میزان مؤثر واقع شدن هر یک - مورد اشاره قرار گرفته است.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

برخی از این عوامل بازدارنده به واقعیت‌های بین‌المللی و وضعیت حاکم بر نظام جهانی برمی‌گشت مانند حاکمیت سیستم دولت ملت بر نظام بین‌المللی که به نوشته این کتاب «... به جرأت می‌توان گفت اصلی‌ترین مانع صدور انقلاب اسلامی به دیگر نقاط جهان، به ویژه تداوم و گسترش آن در میان کشورهای اسلامی خاورمیانه...» بود (ص ۱۴۵) و یا «زمینه‌های فرهنگی و اجتماعی متفاوت» در جهان که در چارچوب آن عنصر شیعی حاضر در انقلاب اسلامی ایران و تنافر آن با دیدگاه حاکم بر جهان تسنن و پاره‌ای از دیگر تفاوت‌های اجتماعی و فرهنگی مورد بحث قرار گرفته است. (صص ۱۵۰-۱۴۹)

پاره‌ای از دیگر از عوامل بازدارنده که در این کتاب مورد توجه واقع شده‌اند به مجموعه عواملی مربوط می‌شوند که مشخصاً در واکنش به بروز انقلاب اسلامی و به ویژه تلاش نظام برآمده از آن برای صدور انقلاب شکل گرفتند. در این بخش در کنار جنگ که «...عمده‌ترین و مهم‌ترین مانع صدور، تداوم و گسترش انقلاب اسلامی به ورای مرزهای ملی...» توصیف شده است (ص ۱۵۰) هم از تشکیل یک رشته ائتلاف‌های ضد انقلابی منطقه‌ای چون شورای همکاری خلیج [فارس] یاد شده است (صص ۱۵۴-۱۵۱) و هم سیاست‌های خصمانه‌ای که برخی از قدرت‌های بزرگ جهانی مانند ایالات متحده و اتحاد شوروی در قبال انقلاب ایران اتخاذ کردند (صص ۱۶۳-۱۵۴). همانگونه که در نتیجه‌گیری این کتاب نیز بیان شده است «... تجزیه و تحلیل سیاست یک واحد اسلامی همچون ایران در باب صدور انقلاب به خاطر وجود متغیرهای فراوان و پیچیدگی‌های خاص دنیای متحول شده دهه‌های ۸۰ و ۹۰ قرن بیستم از پیچیدگی خاصی برخوردار است...» به ویژه آنکه بروز گاه به گاه «... تعارضات در سیاست‌های اعلانی و اعمالی جمهوری اسلامی ایران در برهه‌هایی از زمان نیز بر پیچیدگی فوق‌الذکر افزوده ...» باشد (ص ۱۶۶)

مصادیق حی و حاضر این «پیچیدگی خاص» را که شاید با تعبیری چون «وجود یک تضاد و تعارض نهادینه» نیز بتوان از آن یاد کرد، در نتیجه‌گیری این کتاب مشهود است؛ جایی که نویسنده پس از مروری کوتاه بر مراحل مختلف تجربه صدور انقلاب به این نتیجه می‌رسد که «... بحث صدور انقلاب - اگر هم در سیاست خارجی جمهوری اسلامی ایران جایگاهی داشته باشد - مطمئناً در سلسله مراتب و اولویت‌بندی اهداف سیاست خارجی کشور در رتبه بالا نیست...» (ص ۱۶۷)

اگر چه این نتیجه‌گیری در زمان اتمام این کتاب - ظاهراً اندک زمانی بعد از روی کار آمدن ریاست جمهوری جدید ایران - می‌توانست نتیجه‌گیری دور از واقعی نباشد ولی «پیچیدگی خاص» ایران معاصر و تحولات سیاسی کشور در یک سال اخیر مبین آن است که در حال حاضر نه فقط بحث صدور انقلاب در سیاست خارجی جمهوری اسلامی جایگاهی دارد، بلکه به نظر می‌آید در اولویت‌بندی اهداف سیاست خارجی کشور از رتبه پایینی هم برخوردار نباشد. ناتوانی آمریکا و متحدان غربی‌اش در مهار

بحران عراق، تشدید دامنهٔ رویارویی‌ها در فلسطین و طلوع ستارهٔ اقبال جنبش شیعیان لبنان ... هر یک از امکانات سیاسی و سوسه‌انگیزی حکایت دارند که می‌تواند زمینه‌ساز نوعی رجعت به اصل و اول نیز باشد؛ اصل و اولی که احتمالاً بسیاری از ناظران امر و تحلیل‌گران بر این اعتقاد بودند که به تاریخ پیوسته و از آن رو جا دارد که در چارچوب یک پژوهش تاریخی نیز بدان پرداخته شود.

سیاست صدور انقلاب اسلامی با آنکه در مجموع رساله‌ای نسبتاً کوتاه و مختصر است و از نقطه نظر داورِ سیاسی نیز نگرش همدلانه‌ای با کل موضوع دارد، ولی از آنجایی که بر بسیاری از مضامین و عواملی که باید در یک چنین بحثی مورد توجه قرار گیرند، اشتمال دارد، بررسی مفیدی است. اگر چه باره‌ای از دیگر مباحث ذریبط را مورد توجه قرار نمی‌دهد مانند نوعی ترازنامه، یک ارزیابی اولیه و مقدماتی از «هزینه - فایده» این خط مشی در قیاس با برخی از دیگر گزینه‌های سیاسی که ایران می‌توانست در این بیست و چند سال اتخاذ کند ولی همان گونه که اشاره شد از مضامین و مباحثی که چارچوب کلی این خط مشی را تشکیل می‌دهند، تصویر جامعی به دست می‌دهد.

از نظر نگارنده برای بازتر شدن بحث و نزدیک شدن به یک ارزیابی اساسی از این مقوله از باره‌ای از مضامین و مباحث مطرح شده در این کتاب نیز می‌توان بهره برد؛ نکاتی که در این بررسی از آنها تحت عناوینی چون واقعیت‌های بین‌الملل و وضعیت عینی حاکم بر نظام جهانی نیز یاد شده است. اینکه چه ما بیسندیم و یا نپسندیم جهان معاصر بر اساس نظام دولت - ملت‌ها حرکت می‌کند و همین جهان نیز از لحاظ فرهنگی و اجتماعی به حوزه‌هایی به کلی متفاوت از هم تقسیم شده‌اند. (صص ۱۴۶-۱۴۵ و ۱۵۰-۱۴۹). چه بسا که بر یک چنین اساسی آن بخش از فصلی مربوط به مراحل نخست طرح و بحث صدور انقلاب را قابل تأمل و درخور توجه دانست که در توصیف واکنش بخشی از نیروهای سیاسی جامعه در قبال آن، از مخالفت «تکنوکرات‌های میان‌سال و پیری» سخن به میان آورده است که در آن سال‌ها «... شعار بازسازی ملی در قالب هماهنگ با نظام و عرف بین‌المللی، بدون توجه به شرایط انقلابی اولین آمیزهٔ ...» دیدگاه آنها بود. کسانی که «... مدعی بودند تنها باید در قبال ملت ایران احساس مسئولیت نمود و تمام محورهای توسعه و رشد باید صرفاً منابع ملت ایران را دربرگیرد و ایرانیّت محور اصلی پیشرفت تلقی...» شود. (ص ۴۸)

شرکت نشر و پژوهش شیرازه کتاب با همکاری انتشارات
پردیس دانش منتشر کرده است:

کوچ نشینان قشقایی

پیر ابرلینگ، ترجمه فرهاد طیبی‌پور
۳۷۰ ص. ۳۲۰۰ تومان

تاریخچه ارومیه

یادداشت‌هایی از سال‌های جنگ اول جهانی
و آشوب بعد از آن
رحمت‌الله توفیق
۱۸۳ ص. ۱۶۰۰ تومان

انقلاب و ضد انقلاب

شورش باسماچیان، ۱۹۱۷-۱۹۳۳
گلندا فریزر
کاوه بیات

۲۱۸ ص، قیمت ۲۲۰۰ تومان، ۱۳۸۵

ملوک خمسه

قره‌باغ و پنج ملیک ارمنی آن
از فروپاشی صفویه تا جنگ‌های ایران و روس
رافی (هاکوپ ملیک هاکوبیان)، آراد استهبانیان
۲۱۴ ص، ۲۳۰۰ تومان ۱۳۸۵

شرکت نشر و پژوهش شیرازه کتاب با همکاری انتشارات
پردیس دانش منتشر کرده است:

نقد اجتماعی پست مدرنیته

بحران‌های هویت

رابرت جی‌دان، صالح نجفی

۵۳۸ص، قیمت ۵۰۰۰ تومان، ۱۳۸۵

فساد و دولت

علت‌ها، پیامدها و اصلاح

سوزان رزاکرمن، منوچهر صبوری

۴۵۳ص، قیمت ۴۵۰۰ تومان، ۱۳۸۵

توتالیتاریسم

هربرت اسپرو و دیگران

ترجمه هادی نوری

۲۴۶ص، ۲۵۰۰ تومان ۱۳۸۵

هایدگر

جف کالینز - هاوارد سلینا، ترجمه صالح نجفی

۱۷۶ص، ۱۹۰۰ تومان ۱۳۸۵

راسل

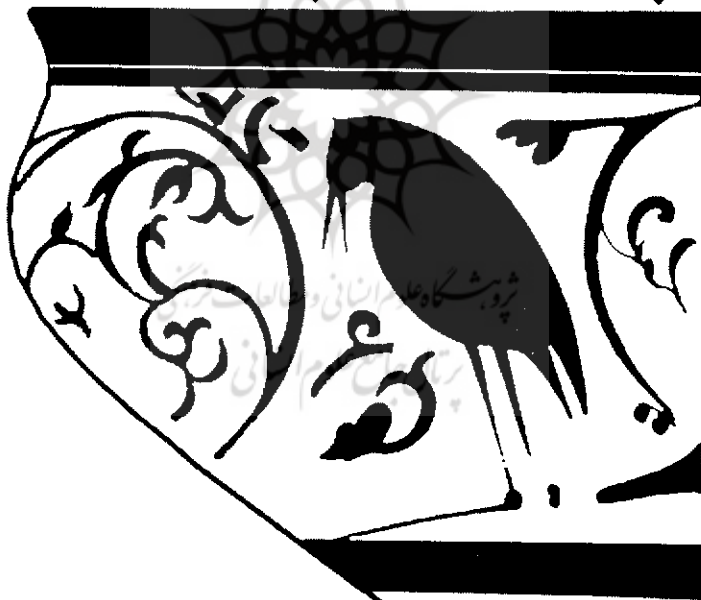
دیو راینسون - جودی گراوز، ترجمه پونه شریفی

۱۷۶ص، ۱۹۰۰ تومان ۱۳۸۵

- از تازدترین کتابهای انتشار یافته در داخل و خارج کشور باخبر شوید!
 - نقدهای صاحبنظران را بر کتابهای جدید بخوانید! ● با اهل قلم آشنا شوید!
 - از مسائل نشر ایران اطلاع یابید! ● بهترین کتابها را برای مطالعه خود و نزدیکانتان انتخاب کنید! ● دهها مطلب جالب و خواندنی دیگر بیابید!
- و
 با پیوستن به جمع مشترکان مجله جهان کتاب، از تخفیفهای ویژه
 بهترین ناشران کشور بهره مند شوید!

همه چیز در باره کتاب در

جهان کتاب

تهران. صندوق پستی ۷۷۶۵-۱۵۸۷۵ تلفن: ۶۳-۸۸۵۱۳۵۶۲

مطبوعاتی پارس

خرید و فروش دوره‌های کامل و صحافی شده نشریات ادواری (قدیم - جدید)

برای مثال:

۱۳ • هنر و مردم	۷ • نگین	۱ • سخن
۱۴ • آینده	۸ • وحید	۲ • یغما
۱۵ • تماشا	۹ • فرهنگ ایران زمین	۳ • خوشه
۱۶ • علم و زندگی	۱۰ • راهنمای کتاب	۴ • پیام نوین
۱۷ • کتاب هفته	۱۱ • بابا شمل	۵ • موسیقی
۱۸ • خواندنیها	۱۲ • بررسیهای تاریخی	۶ • کلک

و روزنامه‌های جامعه، انقلاب اسلامی، کیهان، صبح امروز، نوروز و...

در ضمن پانصد دوره کامل نشریات ادواری (قدیم و جدید) صحافی شده، به

فروش می‌رسد.

تهران، صندوق پستی ۵۱۹۵ - ۱۴۱۵۵

تلفن منزل: ۸۰۳۶۹۷۱ تلفن دفتر: ۶۴۱۸۵۹۳ - ۶۴۹۹۳۳۸

فاکس: ۸۸۸۷۳۸۶ موبایل: ۰۹۱۲-۳۲۹۲۰۸۰ مسئول: حسین تقوی

E-mail: hosseintaghavi@hotmail.com

فرم اشتراک

فصلنامه فرهنگی و اجتماعی گفتگو مجله‌ای است که از طریق مقالات، نقد و تفسیر اخبار به بررسی و ارزیابی مسائل اجتماعی و فرهنگی ایران و جهان می‌پردازد.

تک‌فروشی و حق اشتراک مهم‌ترین منابع تامین مخارج این نوع نشریات هستند. در صورتی که روش گفتگو را می‌پسندید و ماندگاری آن را برای فرهنگ و جامعه مفید می‌دانید ما را یاری کنید.

شرایط اشتراک (تمام مبالغ زیر شامل هزینه بست نیز می‌شود):

داخل کشور:

- بهای اشتراک سالانه (۴ شماره) داخل کشور چهار هزار تومان است. برای مؤسسات و کتابخانه‌ها هشت هزار تومان و برای محصلین و دانشجویان سه هزار و دویست تومان.
- بهای اشتراک دوسالانه (۸ شماره) در داخل کشور هشت هزار تومان است. برای مؤسسات و کتابخانه‌ها شانزده هزار تومان و برای محصلین و دانشجویان شش هزار و چهارصد تومان.
- تک شماره‌های قبلی هر شماره ۱۵۰۰ تومان
- دوره‌های مجلد هر جلد با ۶۰۰۰ تومان

خارج کشور:

- یکساله معادل \$۳۵ آمریکا
 - دوساله معادل \$۶۰ آمریکا
 - کتابخانه‌ها معادل \$۷۰ آمریکا
 - تک شماره‌های قبلی هر شماره ۱۰ \$ آمریکا
 - دوره‌های مجلد شده هر جلد ۴۰ \$ آمریکا
- متقاضیان می‌توانند وجه اشتراک را نقداً به نماینده مجله بپردازند و رسید دریافت کنند. یا وجه اشتراک را به حساب جاری شماره ۵۶۷۸/۵ بانک ملت شعبه بلوار کشاورز به نام مراد تقفی واریز کنند و اصل برگه را با ذکر نشانی دقیق (با قید کدپستی) به نشانی صندوق پستی مجله ارسال کنند.

نام و نام خانوادگی:

نشانی:

تلفن:

نشانی پست الکترونیکی:

* فهرست شماره‌های موجود در پشت همین صفحه درج شده است. متقاضیان می‌توانند با مشخص نمودن شماره‌های درخواستی‌شان ما را در ارسال آنها هدایت کنند.

سالنامه‌های گفتگو

۱ تا ۱۰

ژرف‌نگار علم‌انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

قیمت هر مجلد: ۷۰۰۰ تومان